

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se iavolē frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Mejnarodna razmerja.

V zadnjih tednih je javno zanimanje osredotočeno na mejnarodna vprašanja, katera so precej nenadoma stopila v ospredje in ki so takega značaja, da je od njih odvisna vsa evropska konstelacija.

Najprej je vzbudil pozornost dogovor mej Italijo in Francijo zaradi Tripolitanijske. V nemškem državnem zboru se je ta dogovor imenoval nekam pikirano »Extra-tour« in izreklo se je mnenje, da se Italija s tem ni oddaljila od trozveze. S tem se javnost seveda še ni sprijaznila z mislijo, da more Italija ob jednom biti tako tesna prijateljica Francije in zajedno člen proti Franciji naperjene trozveze.

Skoro istočasno, kakor francosko-italijanski dogovor, je stopilo v ospredje vprašanje o razmerju mej Anglijo in Nemčijo. To vprašanje je ravno sedaj jako aktualno. Na grofa Bülowa ostre besede proti Chamberlainu je slednji odgovoril v soboto v Birminghamu z veliko ostrostjo. Chamberlain je rekel, da ničesar ne prekliče, kar je dejal o nemški armadi, in kakor on ne sprejema pouka od tujih ministrov, tako ga tudi neče dati Bülowu in torej neče slediti temu slabemu vzgledu. To so ostre besede, ki se navadno ne govorijo, če vlada mej dvema državama prijateljsko razmerje. Iz tega pa že sklepate, da je angleško-nemško prijateljstvo pokopano, to nikakor ne gre, kajti pri tacih prijateljstvih odločujejo ne osebni momenti, nego politični interesi in praktični Angleži so zadnji, ki se v politiki ravna po osebnih momentih.

Prav posebno pozornost obrača nase trozveza. Tu so se pokazali pojavi, ki res zaslužijo posebno pozornost.

Na protest gališkega deželnega zbora zoper vrzesenske dogodbe je nemško časopisje z eksaltirano razdraženostjo zaglalo velik krik in zahtevalo zadoščenja, pruska vlada pa je v »Nord. Allg. Ztg.« zahtevala, da mora biti gališkemu namestniku izrečena graja, ker izjave kneza Czartoryskega ni zavrnil. A glej, tu smo doživeli nekaj, kar je vse presenetilo. Vajeni smo pač, da se na Dunaju brezpo- gojno pokoravajo vsakemu migljaju iz Be-rolina. To pot pa se kaj takega ni zgo- dilo. Avstrijska vlada ni dala Nemčiji za- doščenja v obliki zahtevane graje grofu Pininskemu; nasprotno, oficijozno in osebno glasilo grofa Goluchowskega in dr. Kör-berja je sicer uljudno, a odločno odklonilo zahtevano zahtevano zadoščenje, povrh pa še konstatiralo, da sta v presojanju te za- deve Goluchowski in Körber od vsega za- četka povsem jednacega nazora.

Na ta odgovor na nemško provoka- cijo je potem sledil govor grofa Bülowa v nemškem državnem zboru, ki je kraj vse previdnosti, uljudnosti in navidezne brezbrčnosti vendarle naredil utis, kakor da Nemčija resignira na trozvezo.

Najvažnejše, kar je v tem oziru po- vedal grof Bülow, je pač to, da Nemčija ne pripisuje trozvezi več tistega pomena kakor prej. Ali je to tudi opravičeno? Vse bolj verjetno je, da Nem- čija potrebuje trozvezo danes ravno tako, kakor kdaj poprej, saj bi bila sicer popol- noma osamljena. Francija je sovražnica Nemčije, Angleška je popolnoma nezanes- ljiva, Italija je postala jako nezanesljiva, Rusija ni Nemčiji prijazna, Združene dr- žave severo-ameriške pa še manj, dočim Avstrija in Italija lahko vsak trenotek na-

domestita trozvezo s kako drugo kombi- nacijo. Vzlic temu je grof Bülow trozvezo naravnost bagatelizoval, kakor bi Nemčiji ne bilo čisto nič zanjo.

To pač priča, da je trozveza postala podobna tistemu razglašenu klav- virju, kakor se je pred nekaj leti izrazil dr. Kramář, da v trozvezi ni več vse tako, kakor v minulih letih. Iz tega prorokovati, da se premeni evropski položaj, bi bilo pač prenačljeno, ali da je prava harmo- nija v trozvezi pretrgana, to je očitno in neutajljivo.

V Ljubljani, 13. januarja.

Proračunski odsek in sprava pogajanja.

Proračunski odsek je dognal pred- logo glede »vodnih stavb« in se lotil pr- računa osrednjega vodstva notranjega mi- nistrstva in politične uprave. Dr. Kramář se je pritožil zoper deželnega predsednika v Šleziji, grofa Thuna, katerega češki in poljski poslanci v šlezkem deželnem zboru popolnoma ignorirajo, ker siloma germa- nizuje deželo in deli Nemcem protekcijo. Med tem pa Koerber nadaljuje svoje kon- feriranje s češkimi in nemškimi vodji. Tem konferencam s posamezniki bodeta sledili konferenci z Nemci posebej in s Čehi posebej. Končno pa se bodo vršile skupne konference obeh strank in vlade. Koerber postopa baje jako previdno in spretno ter ni nemogoče, da se doseže vsaj nekako premirje. Seveda Čehi niso zadovoljni, da bi se sklenila sprava le glede Češke, nego zahtevajo, da se sklene sprava tudi za Moravsko. Ta teden bo menda za spravo odločilen, ker bo imel Koerber posvetovanja s parlamentarnimi komisijami. Glavni predmet razgovorov bo jezikovno vprašanje. Čehi prinesejo svoje načrte, kako naj bi se to večno vprašanje za obe strani rešilo zadovoljivo.

Bülow in Chamberlain.

Pod pritiskom javnega mnenja na Nemškem je imel nemški kancelar ne- davno oster govor proti Chamberlainu, ki je primerjal angleško vojevanje z Buri z vojno Nemcev s Francozi ter je dejal, da so postopali Nemci s Francozi še krutejše in brezobzirnejše kakor postopajo sedaj Angleži z Buri. Bülow je govoril Nemcem iz srca, toda angleškim vladnim listom se je zdel njegov govor preizek in preos- ren. Zato so ga začeli hudo napadati ter so celo izražali nado, da Bülow svoje be- sede prekliča ali pa ga nemški cesar pri- sili, da odstopi. In Bülow je res govoril drugič mnogo milejše ter je te dni v par- lamentu opetovano in zgovorno naglašal, da mora ostati prijateljstvo Nemčije do Anglije neporušeno, ker imata mnogokup- nih interesov. Neposredni povod temu novemu pomirljivemu govoru je dal Bü- lowu nenavdno odkritosrčen in tudi res- nic poln govor antisemitskega poslanca Liebermanna pl. Sonnenberga, ki je z ve- hemenco napadel Chamberlaina in an- gleško armado. Dejal je, da misli nemški narod, da je Chamberlain »der verruch- teste Bube, den Gottes Erdboden trägt« ter da je angleška armada večinoma »Ge- sindel«, »eine Schaar von Trotteln«. Lie- bermann je pri tej priliki dejal, da nima prijateljstvo Anglije za Nemčijo prav no- bene koristi, kajti Nemčija je pri vsaki priliki goljufana, a tudi zveza z Avstro- Ogrsko ni vredna piškavega oreha, kajti zveza z državo, v kateri odločalo Čehi in

Slovaki, je brez vsake vrednosti. Bülow je tudi to, dokaj nesramno in, žal, lažljivo trditev ostro zavrnil ter se s tem gotovo prikupil avstrijskim Nemcem. Bülow je skratka igral vlogo gorečega zagovornika Anglije in nje vojske ter se nakrat poka- zal prav spretnega kameleona. Angleški listi in Chamberlain so z Bülowim govo- rom nedvomno jako zadovoljni.

Vojna v Južni Afriki.

Angleški viri poročajo, da maršira Dewet ob reki Wilge proti jugu Oranja. Zasleduje ga močna angleška kolona. Baje ga je general Delisle enkrat že napadel. Dewet ima seboj angleške, nedavno za- plenjene topove. V »Times« priporoča nekdo, naj se zvežejo posamezne block- hiše z ozkotirnimi železniškimi progami. Te hiše so zvezane že s telefonom in z žičasto ograjo. Dasi stoje le po 1000 yar- dov narazen, naj se zvežejo še z železni- cami! Angleži zgradé menda še nov »ki- tajski zid«! Kitchener poroča, da dobivajo Buri še vedno mnogo streljiva iz Evrope. Zato zahteva paznejše straže ob nabrežjih. Iz Pretorije poročajo, da je večina trans- vaalskih Burov sklenila (?), 15. t. m. udati se. Zakaj potem londonski uradni list zo- pet nabira vojake prostovoljce ter išče 9000 novih bojnikov za Južno Afriko, ni razumljivo. 1. januarja so v Londonu asentirali 2000 prostovoljcev za vojno. Baje se jih je oglasilo nenavdno veliko številu. Ker je šele nedavno Kitchener mnogo prostovoljcev poslal nazaj kot ne- rabne, so bili to pot v izberi strožji. Pre- iskovalo se je baje natančno in vestno. Vzeli so jih le 10 odstotkov vseh ogle- šencev. Nabrane bodo v Alderhotu izvež- bali, predno jih odpošljejo. Iz oficijal- ne liste je posneti, da so imeli Angleži do konca minolega leta tele izgube: 931 častnikov in 18.053 mož mrtvih; ujetih ali izgubljenih 7 častnikov in 435 mož; invalidov je po povratku na An- gleško umrlo 440; trajno invalidnih je bilo odpuščenih 4437. Torej znašajo vse izgube 945 častnikov in 23.354 mož. Mnogo ranjencev je okrevalo, mnogo se jih je povrnilo iz domovine drugič na bojišče. Ranjenih je bilo 17.607 mož in 1524 čast- nikov, ki niso umrli. Ujeli so Buri 378 častnikov in 9345 mož; od teh so Buri izpustili 366 častnikov in 8813 mož.

Dopisi.

Iz št. Pavla pri Preboldu.

Da, slabo je sedaj za denarje; kajti »Slov. Gospodar«, njegov hinavski sin, »Naš dom« in vsi klerikalni listi so dragi, posebno če je treba plačati kar tucat iztisov in še več. Premalo denarja ima blagajnik tu- kajnjega »Katoliškega izobraževalnega društva«, pa kje ga dobiti? Udje (stare ženske in otroci) ne morejo plačati udnine, ki je sicer nizka, za tako vrsto ljudi pa velika žrtva. No, predsednik društva, naš tihi »gaspud« kaplan, in njegov zvesti slu- žabnik konsumarski komi sta v teh rečeh, kako dobiti denar, presneto prebrisana in sta iznašla pravo. Le poslušajte. Že dolgo nismo imeli »teatra in komedije«, ki je tako dobro izobraževalno sredstvo za naše klerikalce, jim nudi toliko zabave in — kar je glavno — prinese jim marsikateri čist grošek za njihove dobre namene, (fond za ustanovitve konsuma). — Svojim ljubeznivim devojkam in pridnim mla- deničem sta ta dva »gaspuda« zopet utepla

v butico neko igro z naslovom »Sv. Neža«. Kakšne vsebine je, ne vem, iz klerikalnih ust pa sem slišal, da je baje jako lepa in tudi »Slov. Gospodar« je tako povedal. Ta igra bi se imela predstavljati dne 29. de- cembra minolega leta. »Pa kje?« Običaj- nemu kozolcu, ki je bil dosedaj klerikalno gledališče, so se ti ljudje izneverili, ker bi bilo pod njim le premrzlo, akoravno bi ga zapažili z gabrovimi vejami. Za to pot so hoteli imeti »izobraženci« šolsko sobo V. razreda, ki je občinska last. »Gaspud« predsednik, misleč, da je najvišji dosto- janstvenik v občini, ni niti za dovoljenje prosil, a občinski odbor mu je par dni pred 29. decembrom opravičeno zabranil predstavljati gledališke igre v občinskih prostorih. Tudi krajni šolski svet ni dal učne sobe I. razreda za tak namen in so se na takšen način izjalovili vsi načrti »gaspuda« kaplana in vse pričakovane za- bave gaspuda komija v občo veliko žalost naših klerikalcev. Omenjena igra se ta dan ni predstavljala. Tresk po desk; zdaj pa bo v št. Pavlu pri lepem vremenu in na jasnem nebu grmelo. Zdaj sta »ga- spud« in igralka »Sv. Neža« vse strune napela in šla občane nadlegovat, češ, da se nam prostor da, drugače se Vam bo slabo godilo. Ali vsaka stopinja zastoj.

Sedaj vidite, »gaspud« kaplan, koliko inteligence imate na svoji strani. Vaši pri- staši so kimovci, ki so se dali Vašim be- sedam na led speljati. Ta slučaj Vam je v jasen dokaz, da uživate bore malo spo- štovanja, to pa le vsled svoje politike in svojega ščuvanja raz leco.

Bog je pravičen: ta poraz ste doži- veli ravno o obletnici, ko ste radi časti- lakomnosti, ker niste voljeni predsednikom bralnega društva, razdvojili naše vrlo šent- pavlsko ljudstvo v dva tabora in tako za- sejali prepir, ki bo pa na škodo le Vam in Vašim kimovcem.

Našemu naprednemu bralnemu dru- štvu ste preslab tekmeč. — Basta! — Brez zamere, »gaspud«, in na svidenje.

Šentpavelčan.

† Josip Kušar.

V noči od sobote na nedeljo je na posestvu v Domžalah nagloma in nepri- čakovano preminil načelnik trgovinske zbornice, deželni poslanec, gospod Josip Kušar. Bil je dolgo vrsto let tudi za- stopnik Ljubljanskega mesta v državnem zboru, ter je od nekdaj v naši politiki zastopal tisto neodvisno, zdravo in po- šteno meščanstvo, ki je, dasi do kosti konservativno, dandanes skoraj brez iz- jeme v vrstah narodno-napredne stranke. Bil je mož, napojen z narodnim duhom, kojega je vestno v srca svojih otrok zasadil, a bil je tudi v pravem pomenu besede resnično pobožen mož. Da katoliška naša stranka Josipa Kušarja ni mogla v svoji sredi obdržati, daje ji spričevalo, ki za njo neugodno govori, da je tega resnično vernega meščana, ki v svojem življenju ni nikomur nič žalega storil, neprestano po svojih glasilih blatila in smešila, to pričuje o surovosti, ki je last jedino le »katoliške stranke«. Vzlic besnenju in psovanju, koje se mu posvečali politični nasprotniki, stal je Josip Kušar na naj- višjem vrhu občnega spoštovanja, ker je bil ravno poštenjak od nog do glave, in sicer tako v javnem, kakor v zaseb-

nem življenju. V čast njegovemu imenu omenjamo danes s ponosom, da je bil Josip Kušar trgovec stare slovenske korenine, kojega sta na trnjevem potu življenja vodili dve zvezdi: realnost in poštenost. In kot tak je bil čislán in ljubljen od svojih stanovskih tovarišev, in kot tak zasedel je tudi mesto načelnika v trgovski zbornici, ker je bil ravno prototip vestnega in čistega trgovca. Narodni napredni stranki, koje se je Josip Kušar od tedaj, kar se je pričela v naši javnosti zlorabljati vera v kalne politične namene, oklepá s celim svojim prepričanjem, služi pripadništvo tacihi zlatih značajev ne samo v čast, nego pred vsem tudi v dokaz, da jo vodijo prava in dobra načela. Mi smo stranka poštenih in zdravih načel, ker bi drugače Josipa Kušarja nikdar v svojih vrstah šteli ne bili! Pogrešala bode vrlega moža pred vsem obitelji, kateri je bil vzoren oče; pogrešali ga bodo mnogoštevilni prijatelji, ki njegove smrti še dolgo niso pričakovali — po svoji zunanjosti bil je videti kakor čvrsta pečina sredi zelene ravnine — a prav občutno pogrešala ga bode tudi stranka, kateri posebno v teh razburjenih in razljutenih časih ne bi bil smel umreti, v teh časih, ko čist in reelen značaj dosti več šteje, nego cela armada kričečih, političnih kruhorcev! V miru naj počiva blagi mož; gledal je dobo narodnega našega preporoda, a stal je tudi v dobi duševnega našega preporoda. Vsikdar pa je bil sobojevnik za blagor naroda, dasi ponižen, in ne v ospredje sileč. Zatorej ohranimo mu stalen spomin, kakor ga Josip Kušar v resnici tudi zasluži! Naj mu je lahka zemlja slovenska!

† Josip Nollí.

Pripravljeni smo bili že dlje časa, da izgubimo dolgoletnega tovariša in prijatelja, a da pride katastrofa tako hitro, tega nismo pričakovali. Še v soboto teden se je Josip Nollí čutil tako krepkega, da je prevzel poročilo o koncertu »Glasbene Matice« in gledališko vodstvo malo oštel, ker mu, poznavajoč njegovo brezupno stanje, ni dalo novih ulog. Dva dni pozneje ga je zadela kap in v soboto ponoči je izdihnil, star šele 60 let.

Bil je blag in značajan mož ter nesebičen rodoljub. Sicer je rad zaropotal in se hitro razgrel — to je menda upliv primese italijanske krvi očetove — a bil je dobrega, mehkega srca in tudi ko mu je jesen življenja pobelila lase, je bil še isti idealist, kakor v mladih letih.

Pokojni Nollí je bil rojen Ljubljancin. Po izvršeni gimnaziji se je posvetil juridičnim študijem ter je, dobivši absolutorij, vstopil kot koncipijent pri tedanjem notarju dr. Orlu v Ljubljani. Tedaj se je z vso živahnostjo svojega temperamenta vrgel v vrtinec narodnega življenja in končno zaigral mirno in lepo prihodnost.

Nollí je v tistih časih deloval na vseh poljih. Ko je bil »Južni Sokol« razpuščen, posadili so tudi Nollija na zatožno klop, a Nollí je bil oproščen. Sodeloval je potem pri ustanovitvi sedanjega Sokola in bil nekaj časa njegov načelnik, sodeloval je pri različnih časopisih ljubljanskih, zagrebških in praških, bil je agitator in govornik. Na slovečem taboru na Vižmarjih je poleg Coste, Bleiweisa in Zarnika govoril tudi Nollí in se nahajala njegova podoba tudi na spominski sliki prirediteljv tiste veleznamenite narodne manifestacije.

S posebno vnemo in ljubeznijo pa se je zavzel za ustanovitev slovenskega gledališča in s pomočjo vrlih sodelavcev in sodelavk se mu je ta poskus znamenito posrečil. Nekaj let je imela Ljubljana take slovenske predstave, da so srečno tekmovali z nemškimi, in da so slovensko socialno življenje v Ljubljani takorekoč prerodile. Nollí je to poplačal s svojo karijero. Udal se je popolnoma gledališču, se mu docela posvetil in, ko se slovensko gledališče ni moglo vzdržati, je šel — v svet.

Najprej je bil kot operni pevec zajedno z Grbičem angažiran v Zagrebu, kjer je pomagal ustanoviti hrvatsko opero, potem pa je pristopil k italijanski operi, kjer si je pridobil velik renomé kot baritonist. Pel je v Milanu in v Neapolju, v Barceloni in v Odesi, v Palermi in v Ki-

jevu in v mnogih drugih krajih; tudi v Lvovu je bil nekaj časa.

Leta so minila in Nollí je čedalje bolj želel po miru. Vzburljivo in nemirno življenje italijanskih stagion mu je naposled presedalo, in tako se je bogat na izkušnjah, ne pa tudi na posvetnem blagu, zopet povrnil v Ljubljano, katere ni mogel nikdar pozabiti, kamor ga je srce neprestano vleklo, tako da je tudi v dnevih najlepših gmotnih in umetniških uspehov mislil nanjo ter ostal v zvezi z nje potom »Slov. Naroda«, v katerem je redno priobčeval spomine s potovanja.

Leta 1890. se je Nollí po več kakor 15letni odsotnosti zopet stalno naselil v Ljubljani. Tu je vstopil v uredništvo »Slov. Naroda«, začel sodelovati pri koncertih, in ko se je zgradilo novo gledališče, je posvetil svoje moči narodni umetnosti. Nollí je bil do zadnjega dne steber slovenske opere. S svojim prekrasnim glasom si je pridobil srca vsega občinstva tako, da je veljal nazor, da brez Nollija slovenska opera sploh ni mogoča. Dasi prva moč in nositelj opere, je bil vendar zadovoljen z jako skromnim honorarjem in je v svoji nesébičnosti tudi še od tega kaj odnehal, če je bilo dramatično društvo v stiskah.

Nollí je bil agilen in mladeniško živahen še do zadnjega leta. Ko mu je pred nekaj leti umrla soproga in ostal sam z jedino hčerko, ga je to sicer hudo potrló, a prebolel je tudi to in se popravil. Proti koncu minolega leta pa je začel hirati in poklicani zdravnik je »Dramatičnemu društvu« povedal, da Nollí ne sme več peti, da so Nolliju dnevi šteti, da bo čez nekaj časa legel v grob. Še prej nego se je mislilo, se je to prorokovanje izpolnilo.

Iz »stare garde«, izmei tistih, ki so se v prvi dobi ustavnosti posvetili delu za narodno stvar, jih je le še malo mej nami. Jednega najzaslužnejših položimo danes v hladni grob in mu kličemo: Počivaj v miru; zagotovljen ti je trajen in časten spomin!

Izpred sodišča.

Pri c. kr. deželni sodnji v Ljubljani vršile so se dne 11. t. m. pod predsedstvom c. kr. deželnosodnega svetnika gospoda Andoljška sledeče obravnave:

1. **Demon alkohol.** Na obtožni klopi sedijo: Jože Zupančič, po domače »Tablarjeve«, rojen l. 1880 v Zagradišču, občina Dobrunje, posestnikov sin istotam stanujoč, nekaznovan, tožen radi težke telesne poškodbe ter motenja vere. Tone Dežman, po domače »Žabjkov Tone«, rojen l. 1848 v Javru, občina Dobrunje, oženjen, istotam stanujoč, tožen radi goljufije. Marija Dežman, prejšnjega žena, roj. Rojšek, 28 l. stara. Franca Zupančič, mati prvega toženca, po domače »Tablarca«, roj. l. 1945. v Črešnici, občina Dobrunje, rojena Selan, posestnica v Zagradišču, tožena radi goljufije.

Dne 4. avgusta m. l. so se stopili v gostilni pri »Škupcu« toženec Jože Zupančič in priča France Žagar. Končno je toženec zadnjega sunil težko z nožem in s tem orožjem mahal okrog sebe na tak način, da je še Toneta Dežmana ranil. Razven tega je še na nečuvén način preklinjal. V sledečih dneh je potem njegova mati Franca nagovarjala priče Dežmana, naj pazi, da »ne bode Jožek niti eno uro zaprt«; kajti drugače »ne bo nikoli več vaša živina smela biti na našem«. To nagovarjanje se je še večkrat ponavljalo in so priče v istini zamolčale nekatere stvari. Radi tega se je dvignila proti njim tožba. — Zastopnik Zupančičevih predlaga sporazumno z dr. Novakom, zastopnikom Dežmanovih, naj se obravnava preloži radi zaslišanja novih prič. Sodnji dvor ustreže temu predlogu in preloži obravnavo.

2. **»Cuštelér in tolar«.** 21. okt. m. l. je prišel mesar Franc Dimnik iz Slap precej vinjen domu. Zaspal je in ko se prebudi, prične iskati 5-kronski tolar, ki mu je baje izginil. Ker ga ni našel, pričel je strahovito razgrajati in pregnal svojo ženo Franco iz hiše, kličoč: »Tvoja čreva morejo še danes na telerju biti«. Na cesti je prišel takrat ravno pomožni sluga c. kr. okrajne sodnije v Ljubljani Ivan Rakovec. Ustavil se je in vprašal ženo, kaj da je. Ko ga vidi Dimnik stati s svojo ženo, prične še njega preganjati, kličoč: »Hudič, si mi tolar ukradel, ti

bom že pokazal!« — Radi tega sedi Dimnik, ki je l. 1862 v Zgornjem Kašlju rojen in že večkrat predkaznovan, na obtožni klopi. Sodni dvor ga obsodi radi nevarnega žuganja in razžaljenja »cuštelérja« na 3 mesece težke ječe in plačilo stroškov.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. januarja.

— **Za vseučilišče v Ljubljani** je poslala peticojo pótom mestnega magistrata na ministrstvo občina Pohorje pri Mariboru kakor tudi odbora »Bralnega društva« v Dražgoših ter »Pevskega in tamburaškega društva Zvon« v Trbovljah. Po svojem poslancu je pa izročilo jednako prošnjo občina Cerkno na Goriškem.

— **Ljubljanski občinski svet** ima v torek ob petih popoldne sejo, v kateri se bo mej drugim sklepalo o nakupu Jeleničevega trikota ob Leonišču, o prizivih M. Žitnika, kranjske hranilnice in Fr. Bremca v stavbnih zadevah, o uredbi zadnjega dela Bleiweisove ceste, o stavbni črti v Novih ulicah, o nekaterih javnih nasadih, o nekih prošnjah zastran 3% posojila in o nadomestovanju bivšega mestnega zdravnika dr. Derča.

— **Trgovsko in obrtno društvo pa dr. Šusteršičeva gospodarska organizacija.** Piše se nam: Kakor politični, tako je bilo tudi gospodarski klerikalni povodnji, ki je žugala s svojo goljufivo prakso preplaviti našo deželo, postaviti jez, ob kojega stebrih naj bi se razbil ta naval. Ta jez se je zgradil z ustanovitvijo gori imenovanega društva, s tem dnevom pa je začel tudi — klerikalni zmaj škripati z zobmi. Neki odličén primorski veletržec, ki pozna delovanje tega društva, a tudi dr. Šusteršičevi gospodarski švindél, se je te dni tukaj izjavil, da bi morali to društvo takoj ustanoviti, če bi ga zdaj še ne imeli. No, društvo je tu in deluje živahno in člani mu naraščajo, z dežele pa prihajajo v Ljubljano podatki o takih sleparijah klerikalne fačone, da se pri obrtnih oblastvih kar kadi ovajenih prestopkov. Ker pa se klerikalni tihotapci zanašajo odveč na svojo — srečo in drznost, se tudi njih manipulacije tudi z večjo pozornostjo zasledujejo in — s prav lepimi uspehi. Statistiko o tem priobčimo v jedni prihodnjih številkih.

— **Šola je prokletstvo za ljudstvo.** Pod to zastavo zborovali so »Slomškarji« dne 29 in 30. decemb. p. l. v Kat. domu v Ljubljani. Na ta shod so šle tudi (posebno na zabaven večer) nekatere učiteljice, ki vedno v pogovoru s tovariši učitelji taje, da so pri »Slomškarjih«. Preskrbeti se nam bode z imeni vseh, ki so pri tej pseudo-učiteljski zvezi. Sicer jim ne zamerimo, posebno mlajšim, ki se dādo lahkomiiselno vpisati, vendar apelujemo na tovarišice, katere, kakor mi, pozna jo stremljenja klerikalizma, da one poučé in odpro oči njim, da spoznajo nakane tistih, od katerih se puste izrabljati. Pričakovali smo prav za prav večjo udeležbo, kakor se je bobnalo in priganjalo na shod, bili pa so sami razočarani nad tako pičlo udeležbo. Toliko kakor jih je bilo iz vse Kranjske, Goriške in Štajarske, ima vsak občni zbor enega samega okrajnega učít, društva. Tedaj beračijo v pravem pomenu. Lepo je bilo na obč. zboru, ta je potrdil neki Slomškar vračujoč se iz shoda z besedami: »Sami presvetli škof so bili in blagoslov so nam dali, to je bilo lepo«. Mi bi si želeli le, da bi se dali požlindrani »Slomškarji« fotografirati v tem lepem momentu da bi imeli mi napredni vsaj nekaj vžitka od tega »to je bilo lepo«. In ko so presvetli dali blagoslov, je ves občni zbor z dežel. poslancem vred padel na kolena, in slika bi izgledala tako, kakor bi zborovali mežnarji in mežnarice. Nekaj eksemplarov je med njimi, ki bi se dali takoj obleči v rdičo cerkveniškó krílo in vzeli kadiienco v roke in bi se jim tudi lepo, kakor se je zdelo tistemu, ki dela napitnice v verzih. Drugo nesrečo ni donesel ta shod, slovenske univerze zato še ne dobimo, žlindra zato ne bode ceneji in Jakliču se tudi menda ni ta dan peč podrla.

— **Spet nov klošter!** Iz ribniškega okraja se nam poroča: Naša staroslavna Novaštica s svojo božjo potjo in starimi lipami pod Veliko goro ima postati zavetje suhih frančiškanov. Škof dr.

Jeglič se že peha za ustanovitev frančiškanskega kloštra, kjer se bo pasla — ne čreda kristijanov, ampak lenoba frančiškanov in sesala denár iz žepov ribniškega in sodraškega kmeta. Da, da, pokojni župnik Voglar je bil kremen značaj in zato sta imela Misija pa Jeglič respekt pred njim, zdaj pa že rogovili z načrti klerikalna furija okolu Noveštitfe!

— **Dva agenta škofove zavalnovalnice** sta bila — kakor poroča »Gorenjec« — ta teden na potovanju v predoseljski občini. Ustavila sta se v neki gostilni. Sluteča, da napravita povsod slabo kupčijo, sta se preskrbela tudi s srečkami (lozi), katere prodajata. Ponudila sta srečko tudi temu gostilničarju, ki se je pa branil. jo kupiti. Gostilničar je poznal enega izmed nju, ki je nekđaj kupoval krompir na debelo. Tega je vprašal, kakšne so te srečke, na kar sta mu stvar razjasnila takole: »To so srečke nekega bogataša, ki ima toliko denarja, da se ga je prisililo, da mora izdati srečke, drugače mu odvzamejo toliko premoženja, kolikor ga ima preveč«. Želeli bi tudi mi, da bi se pri nas oglasila in pokazala take srečke, ker smo zelo radovedni, kdo je dotični bogataš. Ali so ti »lozi« mogoče namenjeni za škofove zavode? Kmetom pa svetujemo, naj nikar ne kupujejo od agentov srečk.

— **Iz Vitanja** se nam piše: Brat Kozjanskega Jankoviča, velikega klerikalnega boritelja, vitanjski klobučar, krčmar in posestnik, priredi tukajšnjim »Nemcem«, privržencem slavne »Los von Rom Bewegung« v svojih prostorih veselico. Zadnjih državnozbojskih volitev pri nas se ni udeležil, prihodnjih se pa bode gotovo — toda ne na naši strani. Gosp. dr. Jankovič, kaj pravite k temu? Ali zapopadete razliko med Jankovičem in — Jankovitschem? —

— **Iz Rečice na Štajerskem** se nam piše: Dne 11. t. m. je bila tu volitev župana. Izvoljen je bil Fran Štiglic p. d. Prislan. Mož je sicer precej klerikalnega mišljenja, tudi je celmošter, a ker ni hotel trobiti v goljufivi rog preklicanega konsuma in njega pajdašev (med temi sta tudi župnik in najhujši agitator, pretepavi kaplan Kostanjevec), skovala se je zoper njega nasprotna stranka, stranka konsumarjev, in ta je Štiglica proglasila kot liberalca. Pri sobotni volitvi je bil Štiglic vkljub hudemu pritisku z 11 proti 7 glasom izvoljen za župana. Konsumljani so 30. p. m. in v soboto sramotno propadli. Zdaj so skovali ugovor proti tistemu članku v št. 1. »Slov. Naroda«, češ, da pri obč. volitvah 30. p. m. niso zmagali liberalci in ga hočejo priobčiti v »Slovenca« in v »Slov. Narod«. No, volitev župana priča, da so zmagali tisti, katere so konsumarji z duhovniki vred proglasili za liberalce. Ta ugovor so vsled hudega pritiska župnikovnega podpisali vsi odborniki, a prav volitev župana je najboljšje pojasnilo na ta ugovor.

— **Amalija Hren** †. V soboto zvečer umrla je v Ljubljani gospa Amalija Hren, mati znane narodne rodbine. Lahka jej zemljica in blag spomin!

— **Repertoire slovenskega gledališča.** 14. t. m. se igra drugič Davisova fina in elegantna veseloigra »Katakomba«, ki se je igrala prvič z najlepšim uspehom. Glavne vloge igrajo gđ. Rückova, g. Deyl, g. rež. Dobrovolny in g. rež. Verovšek. — V četrtek bo tretjič in zadnjič v sezoni opera »La Traviata« z gostoma gđ. Ševčíkovo in g. Urichom.

— **Slovensko gledališče.** Sinočnja repriza Verdijeve »Traviate« se je vzdržala na višini prve predstave. Predstava je bila zopet prav animirana in občinstvo z odobravanjem izredno radodarno. Gđna. Ševčíkova si je znala mahoma pridobiti iznova vse svoje simpatije ter je s svojim ljubeznivim petjem in lepo igro žela mnogo zasluženega priznanja. Ker je splošna želja, da se gđ. Ševčíkova zopet angažuje, pridobi jo odbor dramatičnega društva pač stalno za našo opero. Isto bi bilo želeli glede g. Uricha, ki je prav dober baritonist in spreten igravec. Občinstvo ga je sinoči sprejelo z aplavzom, kar kaže, da se je znal že s prvim svojim nastopom publikii priljubiti. G. Olszewski je bil sinoči še boljši kot prvič. Pel je poljski. Ensembli so bili perfektni ter je

vladala na odru najlepša harmonija. Ker je opera tudi lepo režirana in so novi kostumi ženskega zbora občno ugajali, je napravila vsa predstava najboljši vtisk. Gledališče je bilo malone razprodano. Opozorjamo končno, da se poje »Traviata« prihodnji četrtak zadnjič v tej sezoni. — Popoludne se je predstavljala »Charleyeva teta«, in sicer boljše kot prvič. Občinstvo je zabavne igralce — zlasti g. Boleško — opetovano odlikovalo ter mnogo ploskalo. L.

— **Koncert Ondriček**, ki se je včeraj vršil, je znamenito uspel. Poročilo priobčimo jutri.

— **Opombe o mestni ubožnici v Ljubljani.** Iz magistratnih krogov se nam piše: »V sredo je prijavil »Slovenski Narod« pod tem nadpisom članek, v katerem članek »Karletto« razvija svoje misli o preskrbovanju ubožcev in preresetava določbe hišnega reda mestne ubožnice v Ljubljani, katere se mu zde prestroge in ne elberfeldske. Članek menda ne ve, da je preskrbovanje ubožcev v Elberfeldu dvojno, namreč v ubožnicah in izven ubožnic. Slednje je res tudi individualistično, prvo pa ne. Ako bi bil članek prebral hišni red mestne ubožnice v Elberfeldu, bi se bil prepričal, da je mnogo strožji, kakor oni mestne jubilejske ubožnice ljubljanske. Hišni red mestne ubožnice v Elberfeldu n. pr. določa, da morajo ubožci vsako nedeljo in vsak praznik iti k službi božji. Ravno tako, kakor v Ljubljani, morajo ubožci v Elberfeldu zjutraj, opoldne in zvečer s pobožnostjo moliti. Ubožnica v Elberfeldu mora biti zaklenjena in sme vratar le tistega pustiti ven, kateri se izkaže z dovolilnico. Tudi obiskov se ne sme sprejemati brez dovoljenja. Kazni so tudi stroge. Tako je določeno, da se tisti, ki se ne pokori hišnemu redu, kaznuje s tem, da ne dobi enkrat ali večkrat gorke hrane, da se ga izolira, ali da se ga izžene iz ubožnice v Elberfeldu, pa morda bode to zadostovalo, da se »Karletto« pouči, da tudi elberfeldski sistem pušča malo osebne prostosti oskrbovancem v ubožnicah; seveda kaj družega pa je pri oskrbovancih katere oskrbujejo in nadzorujejo ubožni očetje zvnaj ubožnic. Kadar se bode v Ljubljani vpeljala oskrbovanje ubožcev izven ubožnic po elberfeldskem sistemu, potem bode tudi veljalo individualistično načelo. — Op. ured.: Odkrito povemo, da nas to pojasnilo ni prepričalo. Naše mnenje je: V ubožnici imej vsak oskrbovavec toliko prostosti, kolikor to dopušča skrb za red v hiši, nič več, pa tudi nič manj. V naši ubožnici je pa hišni red tak, kakor v kaki prisilni delavnici.

— **Spiritizem v Zagrebu.** V nekem dunajskem listu čitamo dopis, v katerem se na dolgo in na široko popisuje, kake dimenzije je v hrvaški prestolici zadobil spiritizem. V Zagrebu izhaja celo poseben spiritističen list, javna predavanja dr. Hinkovića vzbujajo v Zagrebu tako pozornost, da so postali cerkveni krogi precej zbegani in je prišlo mej dr. Hinkovičem in cerkveno oblastjo že do konfliktov a če pride kak Hrvat v Ljubljano, so spiritistične novice najinteresantnejše kar jih ve. So pač čudne razmere!

— **Beogradsko pevačko društvo.** Praznovalo bode letos svojo 50letnico. To društvo je koncertiralo že v Moskvi, v Petrogradu, v Kijevu, v Novgorodu v Sofiji, (pred knezom) v Carigradu (pred svetanom), v Draždanih, v Lipskem, v Berlinu, (kjer sta tudi cesar in cesarica prišla na koncert) letos pa hoče koncertovati v Zagrebu v Ljubljani (24. februarja) in v Trstu. V soboto je bil v našem uredništvu predsednik tega društva ter nam je vse to naznanil. Arangement koncerta v Ljubljani je prevzela Glasbena Matica.

— **Ples hotelskih, gostilniških in kavararnskih uslužbencev.** Piše se nam: Ta ples se je od nekaterih posamičnikov porabil v nemškonalno demonstracijo. Na svoje oči sem videl, da sta prišla dva člana odbora s frankfurtskimi trakovi na plesišče; dva slovenska kavararnska uslužbenca pa sta imela čisto bele trakove. Pač malo častno za slovenske uslužbence, da kaj tacega trpe.

— **Krasno božično darilo** naklonila sta našim šolam tukajšnja »Posojilnica« in okrajni odbor. Podarila sta namreč vsaki šoli po enast lepih,

trdno vezanih knjig za šolarsko knjižnico, med temi tudi »Zvonček« 1901. l. Koliko veselih ur bode imela naša mladina ob teh knjigah! Dal Bog, da bi umeli vodilni možje tudi drugod svojo nalogo tako, kakor jo umejo naši! Iskrena jim hvala!

— **Meščanska godba** ima, ker se je morala iz licealnega poslopja izseliti, odlej svoje šolske vaje v pritličju magistratnega poslopja, v nekdanjem skladišču gasilnega društva.

— **„Ljubljanska meščanska godba“.** V areni »Narodnega doma« prirede izvršujoči člani meščanske godbe v sredo, dne 15. t. m. muzikalnično-komični zabavni večer s plesom. Vspored je tale: 1. del: Mendelssohn: Ženitovanjska koračnica. 2. Offenbach: Orfej v peklu, overtura. 3. Massanett: Fantazija iz opere »Herodias«. II. del: 1. »Ravnatelj konservatorija«, komičen solo-prizor, prizvaja g. Škrjanc. 2. Avtomatično-muzikalnične figure. 3. »Ljubosumni Matija«, komična operna scena v enem dejanju. — Spisal in uglašil F. Majcen. Režiser: P. Ražem. Kapelnik: H. Benišek. Vse točke proizvajajo izključno izvršujoči člani »Meščanske godbe«. Coriandolikorzo, konfeti-vojna. Ples, pri katerem svirata dve godbi. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 K. Predprodaja vstopnic pri gosp. Lozarju, trgovina na Mostnem trgu in pri gosp. Šešarku v trafiki, Štegenburgove ulice.

— **Promet na dolenjskih železnicah.** V preteklem mesecu je bil osobni promet slabši od onega v mesecu novembru, tovorni pa močnejši. — Na vrhniški in kamniški železnici pa je tovorni promet zastal, osobni pa neznatno narasel.

— **Novi deželni dvorec na razglednicah.** Izišle so razglednice z novim deželnim dvorcem kakršen bo po dovršeni zgradbi. Dobiti so pri vseh založnikih papirja.

— **Zverinjaki na Kranjskem.** Preteklo leto je bilo na Kranjskem šest zverinjakov s 105 glavami divjačine. Dva izmed teh sta lastnina kneza Windischgrätza, namreč v Planinskem gozdu in na Wagensbergu. V zverinjakih je bilo največ jelenov in srn.

— **Požar.** V petek popoldne zgorle so štiri hiše in nekaj hlevov v Jelšanah na Primorskem. Zahvaliti se je bistriški požarni bramb, katera je iz dve ure oddaljene Bistrice prihitela revežem na pomoč, da se ni ogenj razširil. Zapalila je baje neka žena iz neprevidnosti; pogorelci so zavarovani le za male zneske.

— **Na plesni veselici** v neki gostilni na Rimski cesti je postopal Karol Schindler iz Benetk ukradel tiskarju Evgenu Därmayerju iz Požuna denarnico, v kateri je bilo 13 kron. Včeraj zjutraj je prišel Schindler na magistrat prosit podpore, kjer pa so ga pridržali, ker so bili že izvedeli, kak tiček da je.

— **Z doma ušel** je trgovski učenec Ivan Kont iz Mosta na Češkem. V Ljubljani ga je prišla policija in o tem obvestila stariše. Deček je ušel, ker je imel slabo spričevalo. Oče ga je odpeljal domov.

— **Napad.** V Šiški je bil danes ponoči okoli 2. ure napaden in telesno poškodovan delavec Ignacij Hren, stanujoč Cesta na Loko.

— **Nezgoda.** V Divači je ponesrečil železniški delavec Franc Weis. Padel mu je na desno nogo zaboj in mu jo zlomil. Z brzovlakom so ga pripeljali v ljubljansko bolnico.

— **Na ledu tepen.** Črkostavec I. M. se je včeraj popoldne drsal na Auerjevih ribnikih v Rakovniku. Hišniku I. Z. to ni bilo prav in ga je zapodil. Ker se I. M. ni hotel takoj odstraniti, ga je udaril z remelnjom po roki.

— **Lasje so se užgali** včeraj neki gospodični na Karlovi cesti, ko se je frizirala. Ravnala je z gorečim spiritom tako nerodno, da je vnel lase, ki so jej zgoreli. Gospodičina je na glavi in po obrazu hudo opečena in se je bati, da ne oslepi.

— **Konja sta se splačila** včeraj popoldne na Dolenjski cesti Auerjevemu hlapcu Francetu Maroltu in zdirjala z vozom po cesti. Ko se je voz prevrnil, sta obstala.

— **Iz gostilne so vrgli** brez poselnega trgovskega ulužbenca A. V., ker ni hotel plačati, kar je popil in pojedel.

— **Izgubljene reči.** Na poti od »Narodne Tiskarne« skozi Zvezdo do kazine je izgubila neka dama bel čipkast robač, vreden 30 kron. — Sluga F. K. je izgubil v Zvezdi zlat za 20 kron. — V frančiškanski cerkvi je izgubila neka gospodičina rujav muf.

— **Zanimiv sestanek na nebu** bo danes, 13. t. m. Lepa Venera, večernica, se snide s luno. Za astronome je današnja noč posebno zanimiva.

— **Prestolonasledništvo v Srbiji.** Srbski krogi se prav živahno zanimajo, kdo bo naslednik kralja Aleksandra, ako ostane njegov zakon brez otrok. »Berliner Lokal-Anzeiger« prinaša iz Beograda vest, da hoče kralj Aleksander leta 1902, ob stoletnici vladanja Karagjorgjevičev, proglasiti pravnika prvega vladarja Petra Karagjorgjeviča, ki študira sedaj v Peterburgu, naslednikom srbskega kraljestva. Kraljica Draga pa seveda s tem ni zadovoljna.

— **Alfons XIII.** Španski kralj Alfons XIII. bo v sušcu 16 let star ter nastopil kraljestvo. Ob tej priliki priliki se bo odkril spomenik njegovega očeta Alfonsa XII.

— **Šole na Češkem.** V šolskem letu 1901—1902 je v češki kraljevini 62 gimnazij in 34 realk. Izmed teh je čeških gimnazij 33, nemških pa 28, čeških realk 20, nemških 14, zraven pa ena utrakvistična gimnazija.

— **Samomori vojakov.** V Avstriji je bilo pretečenega leta 313 samomorov, 62 poskušanih samomorov, 12 pa je bilo »ponesrečencev«.

— **Mej mužiki.** Neki mužik iz dvinske okolice je odšel v bližnji trg, da si izposodi nekaj denarja ter kupi mrtvaško trugo za svojo umrlo ženo. Njegovi sosede so pijančevali mej tem v domači krčmi, proti večeru pa so šli mužiku naproti; v gozdu pa so nanj počakali, in ko je došel, so mu vzeli denar ter zvezanega položili v mrtvaško trugo. Potem so odšli nazaj v krčmo pijančevat. K sreči se je peljal kmalu nato neki uradnik, ki je reveža rešil gotove smrti ter se je peljal z njim k dobrim sosedom v krčmo, kjer jih je dal vse zapreti.

Društva.

— **I. društvo hišnih posestnikov v Ljubljani.** Da se zadosti od raznih strani izrečeni želji, izdelal je društveni odbor našim razmeram primerni hišni red, ki določuje dolžnosti in pravice najemnikov kakor tudi hišnih posestnikov. Ta v obliki najemninske knjižice izdani hišni red izroči hišni posestnik vsaki stranki, ki potrdi prejem hišnemu posestniku z izrečeno izjavo, da se bo strogo po njem ravnala. Člani društva hišnih posestnikov v Ljubljani dobivajo ta hišni red s tiskanim potrdilom v slovenskem in nemškem jeziku v društveni pisarni Dvorni trg št. 1 v uradnih urah od polu 6 do 7 zvečer za ceno 20 helerjev komad. Tucet velja 2 kroni. Hišni posestniki blagovole naj v obestranskem interesu ta način hišnega reda zanesljivo vpeljati.

— **Veselica telovadnega društva »Sokol«** v Idriji bo 19. t. m. v pivarni pri »Črnem orlu«.

— **Gasilno društvo v Cerknici** priredi v nedeljo, 26. januarja t. l., v prostorih g. A. De Schiava plesni venček.

— **Čitalnica v Starem trgu pri Ložu** je imela dne 11. prosinca odobrovo sejo, pri kateri so bili izvoljeni predsednikom g. Mihael Korbar, notar v Ložu, namestnikom g. Fran Petsche, tajnikom g. Janko B. Golner, blagajnikom g. Milan Lah ter za odbornike: gg. Tomaž Mlekuš, Ferdo Wigele, Martin Fischer, Ivan Benčina in Fran Kovač. — Čitalnica priredi dne 1. svečana 1902 plesni venček z kotiljoni in tombulo.

— **Čitalnica Vranska** priredi v nedeljo, dne 19. januarja koncert s plesom. Godba s kapelnikom: Napolitan. Vstopnina 50 vin.

Književnost.

— **Slovansky Přehled** ima v št. 4. to le vsebino: 1. Ze slovanské poesie. Z bulharské poesie. Konst. Veličkov. Ivan Grozev. — 2. Stati. M. Jama: O slovinském umění výtvarném. — P. Novák: O potřebě slov. národopisů. — Maryan Sdziewski: Ivan Mažuranič jako lyrik. — Št.

Radió: Nejdokonalejší představitel slovan-ské myšlenky. 3. dopisy: Z Poznaň. — Z Krakova — Z Krajiny. (A. Dermota). — Z haličské Rusi. — Z Chorvatska. 4. Rôzhledy a zprávy: Slované severozápadní. — Slované východní. — Jihoslované: Slovinci v Terstu. 5. Umění a věda. 6. Vybrazení: Konstantin Veličkov. Vilhelm Bogoslovski. — List kar najtopleje priporočamo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 13. januarja. Termin, kdaj se skliče državni zbor, tudi v sobotni seji ministrskega sveta ni bil določen. Jedna struja je za to, da se skliče na dan 20. t. m, druga, da naj se skliče šele 28., da bi proračunski odsek mej tem dognal vsaj politične važne razprave.

Dunaj 13. januarja. Prof. Seidl prijavlja sila obširno pismo v Wolfovi zadevi, v katerem ponavlja vse svoje dolžitve. Nova v tem pojasnilu je le trditev, da je Wolf dal dr. Tschanu častno besedo, da z njegovo hčerjo sploh ni imel ničesar opraviti. Wolfove šance v njegovem volilnem okraju so dobre.

Dunaj 13. januarja. Nemški poslanci z Morave imajo jutri posvetovanje zastran češko-nemške sprave.

Dunaj 13. januarja. 300 maloruskih visokošolcev, ki so zapustili lvovsko vseučilišče, je prišlo sem. Le malo jih je došlo v Prago. V Krakovu so bile demonstracije; moralo je vojaštvo intervenirati.

Dunaj 13. januarja. Šefom urada za vodne stavbe bo imenovan inženier Ivan Mrazik.

Dunaj 13. januarja. Ogrski ministrski predsednik Szell je prišel v soboto sem in je tu nagloma obolel.

Budimpešta 13. januarja. Pri zdravniku dr. Tomki dogodivši se ulom, pri katerem je bilo ukradenih 190.000 K, je bil fingiran. Dr. Tomka se je usmrtil. Zapustil je pismo, ki obsega popolno pojasnilo.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gospod Aleksander Hudovernik, c. kr. notar v Kostanjevici, 20 K, mesto venca na krsto prijatelju doktorju Ignaciju Namorš na Jesenicah. — Peter Grasselli v Ljubljani mesto venca na krsto svojemu pokojnemu prijatelju gosp. J. Nollju 20 K. — Skupaj 40 K. — Hvala!

Za Prešernov spomenik. Gospod Jakob Hren, c. kr. nadsodni svetnik v Gradcu, 10 K, mesto venca na krsto ranjki Amaliji Hren. — Hvala!

Za dljaško kuhinjo v Kranji. Gospod Peter Majdič, Jarše-Mengoš, 20 K mesto venca na krsto gospodu Josipu Kušarju v Ljubljani. — Hvala!

40.000 kron znaša glavni dobiček loterije v korist ogrevalnim sobam. Opozorjamo svoje čitatelje, da se srečanje vrši nepreklicno dné 16. januarja 1902.

Foulard-svila po 60 kr.

do 3 gld. 65 kr. meter za bluze in obleke, ter »Henneberg-svila« v črni, beli ali pisani barvi od 60 kr. do 14 gld. 65 kr. meter. Vsakomur franko in s plačano carino dostavljena na dom. Vzorci se dopošljejo takoj. Dvojna poštnina v Švico.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant Zürich. (K. u. k. Hof.)

Guberjev vrelec

Najbolje učinkujoča železo-arsenasta voda proti slabokrvnosti, ženskim boleznim, živčnim in kožnim boleznim itd. — Dobiva se v vseh prodajalnicah mineralnih vod, lekarnah in drogerijah. **HENRIK MATTONI, Dunaj,** c. in kr. avstr. dvorni in komorni založnik.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m. Srednji aračni tlak 736,0 mm.

Jan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Motrina v 24 urah
11.	9. zvečer	740,4	2,5	sl. jzhod	jasno	0,0 mm.
12.	7. zjutraj	741,3	— 3,6	sl. vzhod	jasno	
12.	2. popol.	740,9	4,9	sl. svzhod	jasno	
13.	9. zvečer	740,8	— 0,4	sl. zahod	jasno	0,0 mm.
13.	7. zjutraj	739,2	— 1,0	sl. svzh.	jasno	
13.	2. popol.	738,7	5,1	sl. jzhod	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 0,9° in 0,3°, normale — 2,6° in — 2,6°.

Globoko užaljenim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš predragi oče, osiroma brat, svak in stric, gospod

Josip Nolli

urednik „Slov. Naroda“ in operni pevec

dne 11. januarja ob polu 11. uri ponoči po daljši mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče v 61. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega ranjcega bode danes ob polu 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Studentovske ulice št. 2, na pokopališče sv. Krištofa.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v raznih cerkvah.

Nepozabnega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, 13. januarja 1901.

(132) Žalujejo ostali.

Mesto vsacega posebnega naznanila.

Pol ure od Ljubljane je na prodaj več zemljišč.

Izve se v upravnistvu »Slov. Nar.«

St. 46056.

(94-2)

Ustanova za realce.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem izpraznjeno je **eno mesto cesar Franca Jožefove ustanove za realce v znesku 100 kren na leto.**

Do te ustanove imajo pravico v Ljubljano pristojni ali, ko bi takih prosilcev ne bilo, na Kranjskem rojeni, revni dijaki, ki obiskujejo c. kr. višjo realko v Ljubljani.

Prošnje za podelitev te ustanove vlagati je s potrebnimi dokazili vred do **konca t. m.** pri šolskem ravnateljstvu.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 2. januarja 1902.

Delniško društvo „Národna tiskarna“

naznanja s tem tužno vest, da je njen dolgoletni, zvesti in požrtvovalni sotrudnik, gospod

Josip Nolli

urednik „Slovenskega Naroda“ in operni pevec

sinoči, dne 11. januarja, po daljši mučni bolezni, v starosti 60 let, previden s svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb mnogozaslužnega umrlega rodoljuba bo jutri v ponedeljek, dne 13. januarja, ob pol 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Studentovske ulice št. 2.

V Ljubljani, dne 12. januarja 1902.

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je iskreno ljubljani soprog, odnosno dobri oče, tast in stari oče, gospod

Josip Kušar

vitez Fran Josipovega reda, predsednik trgovske in obrtne zbornice, deželni poslanec, hišni posestnik, trgovec itd.

v nedeljo, dne 12. prosinca 1902, ob 3. uri zjutraj v 64. letu svoje dobe v Domžalah nenadoma pa mirno v Gospodu zaspal.

Zemski ostanki nepozabnega ranjcega preneso se dne 14. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Vegove ulice št. 6, na tukašno grobišče. Sv. maše zadušnice služile se bodo v raznih cerkvah.

Blagega ranjcega priporočamo v molitev in prijazen spomin.

V Ljubljani, 13. prosinca 1902.

(137)

Berta Kušar-jeva roj. Pleiweissova

soproga.

Dr. Josip Kušar

sin.

Berta omož. Zamidova

Ana in Ivana Kušar-jeva

hčere.

Marija Kušar-jeva roj. Mally-jeva

sinaba.

Matija Zamida

zet.

Vsi unuki in unukinje.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko naznanja pretužno vest, da je njen zaslužni večletni predsednik preblagorodni gospod

Josip Kušar

vitez Fran Josipovega reda, deželni poslanec, trgovec, posestnik itd. itd.

danes zjutraj, 64 let star, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v torek, dne 14. t. m., ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Vegove ulice št. 6, na pokopališče k sv. Krištofu.

V Ljubljani, dne 12. januarja 1902.

(136)

Franjo Hren naznanja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem v svojem, kakor tudi v imenu svojih otrok Olge Hren, Franja Hren ter Vladimire Hucl rojene Hren, žalostno vest, da se je njih ljubljena mati

Amalija Hren

danes ponoči ob pol 11. uri, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, v 52. letu svoje starosti preselila v večnost.

Pogreb bode v ponedeljek, dne 13. t. m., ob 3. uri popoldne, iz hiše žalosti, Poljanska cesta št. 6.

Maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Drago ranjko priporočamo v molitev in prijazen spomin.

V Ljubljani, dne 11. januarja 1902.

(133)

Telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani javlja tužno vest, da je njega dolgoletni član in zaslužni odbornik, brat

Josip Kušar

vitez Fran Josipovega reda, deželni poslanec, predsednik trg. zbornice, posestnik i. t. d.

včeraj, dne 12. januarja t. l. nenadoma v Domžalah preminul.

Pogreb dragega pokojnika bode v torek, dne 14. januarja t. l. popoldne ob 3. uri iz hiše žalosti, Vegove ulice št. 6.

Bodi blagemu pokojniku o. ranjen prijazen spomin!

V Ljubljani, dne 13. januarja 1902.

(135)

Dobro ohranjeno moško kolo

želim kupiti. (122-2)

Kdo? pove upravnistvo »Slov. Nar.«

Trgovina

sredi mesta, pripravna za gospico ali gospo,

se takoj proda. (83-3)

Kje? pove upravnistvo »Slov. Nar.«

Žrebanje že v četrtek!!!

Glavni dobitok

kron 40.000

vrednosti

Srečke za ogrevalne sobe

(Wärmestuben-Lose)

Srečka à 1 krono

priporoča

(2659-19)

J. C. MAYER

v Ljubljani.